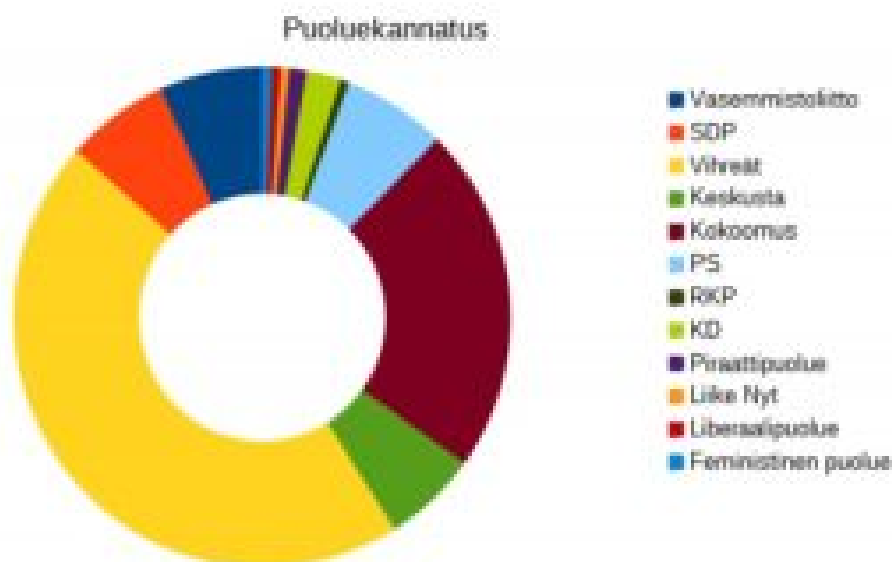

Gallup: Järvenpään lukiolaiset kannattavat Vihreitä ja kapitalismia

Järvenpään lukion opiskelijoilta kysyttiin erilaisia kysymyksiä politiikkaan liittyen anonymisti Google Forms -lomaketyökalun avulla, ja noin kymmenesosa opiskelijoista vastasi.

Ensiksi hieman taustatietoa vastaajistamme – kukin vuosiluokka kattoi noin kolmanneksen kaikista vastanneista, ja sukupuoleltaan heistä naisia oli 64%, miehiä 35% ja muunsukupuolisia 1%. Heidän ikä- ja sukupuolijakaumansa vastaavat suunnilleen koko opiskelijakunnan tilastollisia arvoja, joten saadut tulokset heijastanevat suhteellisen hyvin lukiomme aateilmapiiriä.

Useat sanoma- ja aikakauslehdet ovat teettäneet puoluegallupeja, tässä Järjen:

Opiskelijoidemme keskuudessa selkeästi suosituin puolue on Vihreät, toisena suurena puolueena Kokoomus, jotka yhdessä vievät noin kaksi kolmasosaa vastaajien äänistä. Viisi

vastanneista ei osannut sanoa, mitä puoluetta kannattaa. Poliitikasta kiinnostumattomat ovat jääneet kyselyn ulkopuolelle, sillä äänestämättömiä on eduskuntavaaleissa noin kolmannes äänioikeutetuista. Äänestämättä jättämiseen on monia syitä, joista yksi on luottamuksen puute päättäjiä kohtaan.

Puolue tai asenne poliitikkoja kohtaan ei kerro opiskelijan näkemyksistä juuri mitään, mutta tärkeimpinä pidetyt vaaliteemat auttavat kartoittamaan tilannetta. Vastaajat saivat valita kolme itselleen tärkeintä vaaliteemaa tai ehdottaa omia, joista jälkimmäiset sisältyvät kohtaan "muu / en tiedä" ja kattavat muun muassa translain uudistamisen ja tekijänoikeuksien vastustamisen.

Tärkeimmät vaaliteemat

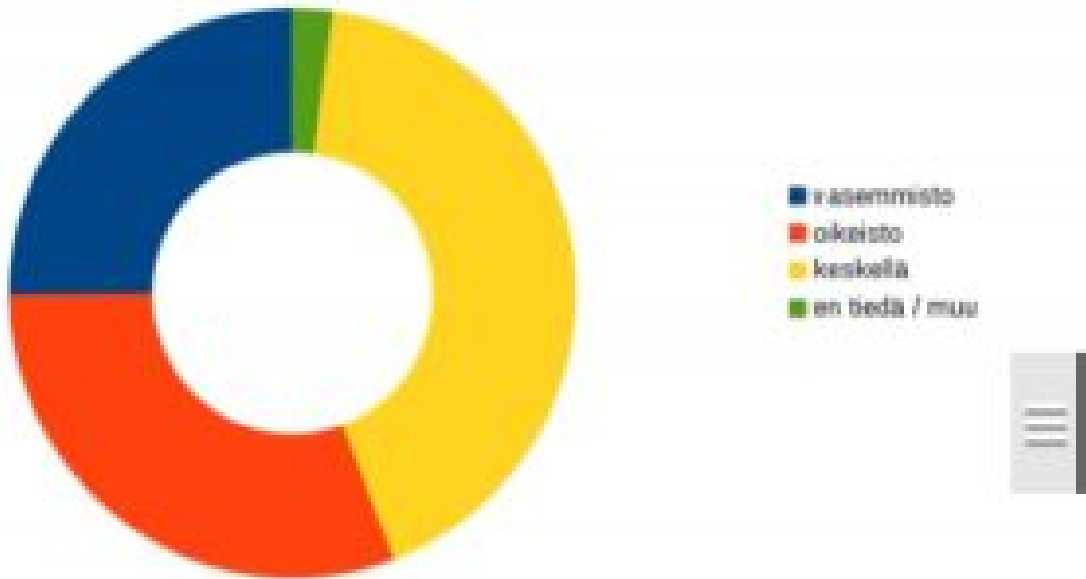
Toki tärkeintä lukiomme poliittisen ilmapiirin määrittämisessä on se, miten opiskelijat itse määrittelevät omat näkemyksensä. Tähän helpoimmin käytettävä työkalu on poliittisen kartan mittausakselit eli arvoliberaali-arvokonservatiivi ja vasemmisto-oikeisto.

Arvojakauma

Vastaajien arvonäkemykset ovat opiskelijoille ja nuorille tyypilliseen tapaan keskivertoa liberaalimmat 90% vastaajista määriteltessään itsensä joko akselin liberaaliin päähän tai keskelle. Talousnäkökymykset sen sijaan hajautuvat tasaisemmin opiskelijoiden kesken.

Talousnäkemyksjakauma

Vastaajien arvo- ja talousnäkemysten konkretisointi on helpompaa vertailukysymysten avulla, tässä tapauksessa kysymykset parhaasta talous- ja hallintojärjestelmästä. Kiinnostavaa on, että opiskelijoiden näkemykset parhaasta talousjärjestelmästä vaihtelevat huomattavasti enemmän kuin parhaasta hallintomuodosta.

Paras talousjärjestelmä

Paras hallintomuoto

Kirsikkana kakun päällä oli kyselyn jokerikysymys, johon vastaajat saivat kirjoittaa omat terveisensä päättäjille. Saadut vastaukset voidaan luokitella kolmeen ryhmään, joista ensimmäinen on vastaajien sanelema korjauksia Suomen politiikkaan. Vaaliteemojen lisäksi opiskelijat ehdottivat esimerkiksi kannabiksen ja nuuskan laillistamista sekä autoilun rajoitteiden purkamista. Etenkin maahanmuutto ja ilmastokysymykset jakavat mielipiteitä vastaajien keskuudessa. Toisessa vastausrykelmässä on ilmaistu yleinen epäluottamuslause poliitikoille eri syistä: vaalilupauksista ei pidetä kiinni, nuoria ei kuunnella tarpeeksi ja muistutetaan viran mukana tulevasta vastuusta.

Kevennyksenä toimii kolmas ryhmä, jossa vastaukset vaihtelivat laajasti. Yksi vastaajista lähetti terveisiä Juha Sipilälle, toinen siteerasi Nietzschen Jumala on kuollut –monologia ja kolmas kysyi kansakuntaa jo pitkään kahtia jakaneen kysymyksen:

“Kuuluuko ananas pizzaan?” Ei kuulu.

Lukiolaisetko tekniikkaosaajia? – Järvenpään lukion AV-tiimi: ”Ilman meitä showta ei olisi!”

Järvenpään lukion areenan tekniikasta vastaava kolmen hengen opiskelijaryhmä – Niklas, Ville ja Jemina – antoi Järjelle haastattelun.

Pieni joukko opiskelijoita saapuu kakkoskerroksen tekniikkapöydän eteen hieman ennen areenalla alkavaa esitystä – he kuuluvat Järvenpään lukion AV- eli audiovisuaaliseen tiimiin, joka vastaa useimpien koululla pidettyjen tapahtumien, pääasiassa konserttien ja tanssiesitysten, teknisestä puolesta.

Esitystä kuvataan kahdella kameralla.

Edellisenä päivänä AV-tiimillä ja esiintyjillä on ollut nopea kenraaliharjoitus, jossa on käyty show läpi kokonaisuudessaan. Tämä tarkoittaa muun muassa lavan valaistuksen ja esityksen rakenteen pohtimista.

Perusteellinen valmistautuminen ei kuitenkaan useimmiten ole tarpeellista saati mahdollista.

"Aina ei ilmoiteta ajoissa eli ilman harjoitteluakin on pärjättävä", kertoo areenan valaistusta ja esityksen livestriimausta hoitava Niklas Linderoos.

"Kerran mulle laitettiin viestiä keskellä tuntia, että pääsisinkö seuraavalla välkällä järjestämään esitystä, ja no kyllä mä sitten pääsin."

Niklas aloitti AV-tiimissä viime vuoden toisessa jaksossa käytyään oppilaitostekniikkakurssin. Sen jälkeen keikkoja on tullut säännöllisesti, etenkin vuodenvaihteessa ja lukuvuoden lopussa tiiviisti.

Niklas on kiintynyt erityisesti valopöytään eli areenan valoja säätelevään laitteeseen: ”Siinä pääsee olemaan luova ja pidän siitä.”

Show alkaa. Kahdeksan metrin pituinen kaistale lukusalin edessä on suljettu läpikululta esityksen ajaksi, jotta AV-tiimi voi työskennellä rauhassa. Pöydän molemmille puolille on asetettu kamerat, joiden kuvaamaa videota heijastetaan livenä kolmannelta kerroksesta riippuvalle valkokankaalle – tästä huolehtii Ville Salonen, lempinimeltään Vernus, joka tunnetaan koulun tubettajana.

Ville ylläpitää, omansa ohella, Järvenpään lukion Youtube-kanavaa, jossa julkaistaan erilaisia projekteja ja livestriimauksia. Hän tuottaa kanavalle sisältöä, esimerkiksi eri linjojen esittelyvideoita.

Järvenpään lukio youtubessa: [@jarvenpaanlukio](#)

Tekniikka ei kuitenkaan alun perin ollut Villen kiikarissa.

”Mulla ei ole koskaan ollut suurta kiinnostusta tekniikkaan, ja en todellakaan kokenut olevani mikään hyvä siinä.” kertoo Ville. ”Oppilaitostekniikkakurssin käytyäni ja näitä hommia tehdessäni olen huomannut, ettei tämä olekaan hirveän vaikeaa – kuka tahansa tän voi oppia!”

Esiintyjät vaihtuu ja show jatkuu. Kerrosta alempana sijaitsee äänentoistoa ja mikkejä säätelevät koneistot, joita ohjailee musiikkilinjalla opiskeleva Jemina Tamminen. Samana päivänä tuntia ennen konserttia on tehty soundcheck esiintyjien kanssa, jotta kaikki sujuisi mutkattomasti. Esityksen aikana Jeminan tehtävä on miksata eli varmistaa, että eri soittimet ja mikit soivat halutulla tavalla.

Ville Salonen (vas.), Jemina Tamminen (kes.) ja Niklas Linderoos (oik.).

Jemina on tiimin tuorein jäsen: hän liittyi AV-tiimiin viime syksynä oppilaitostekniikkakurssin innostamana.

Show saadaan päätökseen ja jälleen toinen keikka on takana onnistuneesti. Toisen vuoden opiskelijoista koostuva tiimi jatkaa samalla kokoonpanolla todennäköisesti valmistautumiseen saakka, jos uusia halukkaita ei löydy.

AV-tiimi on keskeinen osa koulun tapahtumia – ilman sitä soittajat, tanssijat, puhujat ja muut esiintyjät joutuisivat huutamaan, jotta kolmanteen kerrokseen kuuluisi, ja esiintymään pimeässä.

”Ilman meitä showta ei olisi!” tiivistää Jemina.

Mikä on oppilaitostekniikkakurssi?

- Erityisesti ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoille suunnatulla oppilaitostekniikkakurssilla (YTK18) oppii muun muassa: areenan ja auditorion kuva- ja äänitekniikan käyttöä, koulun kamerakaluston käyttöä tapahtumien taltioinnissa, studiosalamoiden käytön perusteet valokuvauksessa ja koulun verkon käyttöä.

- Kurssin suorittaneista muodostetaan "AV-tiimi", jonka jäseniä pyydetään avuksi hoitamaan tekniikkaa koulun eri tapahtumissa ja auttamaan henkilökuntaa sekä oppilaita teknisissä ongelmissa.
- Kurssin vetäjänä toimii tällä hetkellä Petra Koivu.

"Tää on ihan mahtavan hyvä lukio" – avajaisten tähtivieras hehkutti Järvenpään lukiota

Ensimmäisen kouluviikon päätteeksi perjantaina 17.8. Järvenpään lukiolla pidettiin perinteiseen tapaan lukuvuoden avajaiset. Areenalla nähtiin musiikkia ja tanssia sekä tähtivieras – ammattiurheilija Mirko Lahti.

Show alkoi opiskelija Joonas Uusitalon upealla pianoesityksellä Mozartin klassikosta *Turkkilainen Marssi*. Uusitalo hyväksyttiin arvostettuun Sibelius-Akatemiaan vuonna 2017 – eikä turhaan: konkarin sormet liikkuvat koskettimilla jälleen kerran ilmiömäisen sulavasti.

Uusitalon sonaatin jälkeen oli vuorossa yllätysvieras, kaksinkertainen nuorten alamäkiluistelun maailmanmestari Mirko Lahti. Nöyrä ja rento Lahti palasi juurilleen Järvenpään lukioon ja esitteli lyhyessä puheessa itseään ja lajiaan.

"Tää on ihan mahtavan hyvä lukio, hyvii nuorii, hyvii maikkoi", ylisti Lahti.

Kuka on Mirko Lahti?

- 21-vuotias
- Kotoisin Mäntsälästä.
- Valmistunut Järvenpään lukiosta vuonna 2016.
- Opiskelee Vierumäen urheiluopistossa.
- Voittanut kahdet nuorten alamäkiluistelun MM-kisat sekä lukuisia muita kilpailuja.

Avajaisten jälkeen auditoriossa pidettiin pienimuotoinen kyselytuokio, jossa urheilulinjalaiset ja Järki pääsivät tapaamaan Lahden.

"Jos ei tee sitä, mistä tykkää, se näkyy tuloksissa"

Mirko Lahti on edennyt lajinsa huipulle nopeasti: Suomen kärkiluistelija aloitti uransa vuonna 2015 ja on jo yltänyt kymmenen parhaan joukkoon kansainvälisillä jäillä. Urheilija kertoo, että hänen menestyksensä takana on laaja ja monipuolinen urheilutausta, motivaatio, kova treenaaminen sekä tasapainon löytäminen arjen ja rentoutumisen välillä.

"Myös tekemisestä nauttiminen on tärkeää. Jos ei tee sitä, mistä tykkää, se näkyy tuloksissa", totesi Lahti.

Kaikki ei kuitenkaan ole mennyt niin kuin Strömsössä. Lahti kertoi, että harrastelijasta ammattilaiseksi siirtyminen on tuonut uusia haasteita, kuten julkisuuden.

Nykypäivänä merkittävä osa urheilijan työnkuvaa on mediassa esiintyminen, josta myös Lahti on saanut makua. Kansainvälisessä mediassa tarvitsee vähintäänkin sujuvaa englannin kielen taitoa. "Yleensä jännittää ainakin vähän", totesi Lahti, joka on esiintynyt muun muassa tunnettujen amerikkalaisten uutiskanavien CNN:n ja Foxin haastatteluissa.

Median rooli urheilussa on ollut otsikoissa vuosien varrella, ja monet alan huiput ovat avautuneet mittavista paineista parrasvaloissa. Julkisuus on tavallisesti raskas lisä jo valmiiksi kovien paineiden alla kipuileville urheilijoille.

"Sanon tässä kohtaan, että mulla on sitä varten mentaalivalmentaja", paljasti Lahti.

Henkinen valmentaja on Lahden tuki ja turva aikataulun, stressin ja paineiden käsittelemisessä.

Mirko Lahti entisen liikunnanopettajansa kanssa.

"Käyn kerran kuukaudessa juttelemassa kaikenlaisesta ja se helpottaa."

Julkisuus voi kuitenkin antaa myös positiivisia kokemuksia huonojen puolien rinnalla.

"Olen päässyt esimerkiksi Huomenta Suomeen, mikä oli tosi siistiä", kertoi Lahti innostuneesti.

Myös sponsorien hankkiminen on tullut uutena varsin keskeiseksi osaksi nuoren urheilijan arkea. Lahti on tehnyt yhteistyötä muun muassa Jaguar Magazine -asiakaslehden ja

NoPain-yrityksen kanssa.

"Tällä miehellä oli aina hymy huulilla!" huudahti yksi liikunnanopettajista, mikä sai Lahden virnistämään.

Lahti on entinen Järvenpään lukiolainen ja eittämättä ylpeydenaihe koululle ja esikuva urheilulinjan opiskelijoille. Lahti ei koskaan ollut kiiltokuvapoika, mutta pääsi suoraan lukiosta Vierumäen urheiluopistoon, mikä oli omin sanoin "onnenpotku". Nyt opiskelu sujuu hyvin ja urheilija elää hetkessä.

Lopuksi Lahti neuvoi lukiolaisia ottamaan rennosti:

"Älkää lannistuko vielä lukiossa. Eläkää ja pitäkää hauskaa."

Santeri Koivula esitti soolon perjantain avajaisissa.

Lahden jälkeen areenalla tanssahteli tuore breakdancen Suomen mestari Santeri Koivula.

Myös ykköset pääsivät lavalle: koulu jakoi ryhmäytymispäivissä ansiokkaasti esiintyneille yksilöille K-Supermarket Pajalan lahjoittamia patonkikuponkeja.

Ykkösluokkalaiset lavalla lukion rehtorin Marja-Liisa Lehtiniemen kanssa.

Suuri ja mahtava eduskuntatalo

Järki teki 8.5. vierailun hiljattain remontoituun eduskuntataloon Järjen perustajan Sonja Huttusen kutsusta.

Tiistai-iltapäivä on lämmin ja aurinkoinen. Istahdamme junaan

kello 13.05 ja käymme läpi valtion päämajan sääntöjä: Siisti pukeutuminen, ei päähineitä sisätiloissa, ei nesteitä, ei eväitä. Homma hanskassa.

Eduskuntatalolla meitä odottavat turvatarkastuksen pukumiehet, tilanne muistuttaa lentokentän toimintatapoja. Henkilökunnalle on pitänyt toimittaa tarkka nimilista vierailijoista, jotta kuokkavierailta vältytään. Seuraavaksi valmistaudutaan metallinpaljastimeen. Toivottavasti reppuun ei jäänyt mitään terävää, naurahdellaan odotellessa.

Kaikki saavat rintaansa harmaat vierailukortit, joita on pidettävä näkyvillä koko visiitin ajan. Varsinainen eduskuntakierros voi vihdoinkin alkaa.

Narikan vieressä odottavat tutut kasvot. Vastassa on **Sonja Huttunen**, Järjen perustaja, joka toimii nykyisin keskustan poliittisena suunnittelijana, koordinaattorina ja nuorisoryhmän vetäjänä. Huttunen opastaa pienen toimituksemme kalterioiviseen huoneeseen, jossa on näytillä kaksi pienoismallia eduskuntakompleksista.

Tässä kolme faktaa eduskuntatalosta muistiaan kaiveleville:

- Eduskuntatalo sijaitsee Mannerheimin tiellä, Helsingin keskustassa.
- Eduskuntatalo valmistui vuonna 1931 viisi vuotta kestäneen rakennustyön jälkeen.

- Rakennus on peruskorjattu kahdesti, vuosina 1979–1985 ja 2015-2017.

Informaatiotäyteen alun jälkeen siirrymme kerroksen ylöspäin televisioista tuttuun aulaan. Marmoripintaiset lattiat säihkyvät ja sisäkatot nousevat korkealle. Ikkunoista avautuu näkymä Helsingin kulttuurielämän keskipisteeseen. Ei hullumpi työpaikka.

Rakennuksen arkkitehtuurissa on paljon antiikin ajan vivahteita. Kreikkalaistyylliset pylväät symboloivat länsimaista demokratiaa ja roomalaista eleganssia edustavat patsaat eurooppalaisia arvoja.

Antiikkisen ulkonäön takana on kuitenkin suomalainen arkkitehti **Johan Sigfrid Sirén**. Talo suunniteltiin viime vuosituhannen alussa, johon mennessä suomalainen kansallisidentiteetti oli päässyt kehittymään vasta Ruotsin ja Venäjän vallan alla. Vastakohtana kiiltopintaisuudelle 2000-luvulla eduskuntatalon viereen pystytetty pikkuparlamentti on perinteikkäästi puinen.

Seuraavassa kerroksessa pitää olla hiljaa, sillä käynnissä on täysistunto ja pienikin puhe voi kaikua istuntosaliin. Hiivimme ottamaan ryhmäkuvan kerroksessa sijaitsevaan valoisaan valtiosaliin. Pääasiassa juhlatilaisuuksiin käytettävä tila on kauneimmillaan vuosiin, kertoo Huttunen. Ennen peruskorjausta yleinen savukkeiden käyttö oli tummentanut kattopalvit perin pohjin. Enää likaa tuskin huomaa, ja huone suorastaan loistaa kattokruunuineen.

Eduskunnan valtiosalin katto on valmistettu sokeriruokolaatoista.

Nousemme jälleen rappuja ylös, sitten käännös vasemmalle ja toinen oikealle, kunnes olemme suljetun oven edessä. Oven takana on eduskunnan istuntosali, jossa kokoontuvat viikottain vaaleilla valitut päättäjät.

Astumme kaarenmuotoiselle parvelle, joka on varattu yleisölle. Tila on pyöreä ja pienempi kuin kuvien perusteella voisi olettaa.

Hallituksen istumapaikan yläpuolella kiiltää viisi kultaista veistosta, joista keskimmäinen, äiti ja harteilla lepäävä lapsi, esittää kansakunnan tulevaisuutta. Huttunen kertoo veistosrivistön muistuttavan poliitikoita heidän työnsä merkityksestä.

"Kansanedustaja Elomaa", lausuu puhemies **Paula Risikko**(kok.) mikrofoniinsa. Käsittelyssä on osuvasti nuorten työehdot.

Kop, kop, kop, korkokengät kaikuvat hiljaisessa salissa perussuomalaisten kansanedustajan **Ritva "Kike" Elomaan** astellessa puheenvuoropallille. Paikalla on vain kourallinen kansanedustajia, kolme turvamiestä ja yksi katsoja ryhmämme lisäksi. Kesälomalle kaivataan varmaan näilläkin penkeillä.

Vierailu lähestyy loppuaan. Sonja saattaa meidät takaisin narikkaan, ja nappaamme reppumme lukituista kaapeista. Joukko on väsynyt ja hyvillään. Harvat saavat mahdollisuuden tutustua

suomalaisen demokratian ytimeen yhtä läheltä.

Toimituksemme kiittää ja kuittaa retket tältä lukukaudelta.

Järkeläisten kohokohtia:

”Marmoriportaikkojen ja aurinkojen yhdistelmä teki talosta hurmaavan.”

”Siisti paikka. Täysistunnon seuraaminen oli ehdottomasti kiinnostavinta, koska aihe koski meitä.”

Dress to impress – Mitä tyyli merkitsee nuorille?

Muodin huipulla tai ei, vaatteet voivat kertoa kuvan tapaan enemmän kuin tuhat sanaa. Lukion käyttävät ovat vaatteiden täyttämiä tarinalähteitä – Nappasimme kolme kiinnostavaa ja erilaista tyyliä edustavaa opiskelijaa matkaamme ja lähdimme selvittämään tyylin mysteeriä.

Tyyli on moniulotteinen käsite.

Taidemaailmassa tyyli määritellään taiteilijan henkilökohtaiseksi ilmaisutavaksi, mutta toisaalta sanalla myös yleistetään suuria kokonaisuuksia, esimerkiksi tietyn aikakauden taidetta.

Nykypäivänä tyylillä viitataan yleisesti yksilön persoonalliseen tai ryhmän samankaltaiseen pukeutumiseen, joka muokkautuu yhteiskunnallisen kehityksen pyörteissä. Modernissa kulutusyhteiskunnassa tyyli on merkittävä osa ihmisen ja

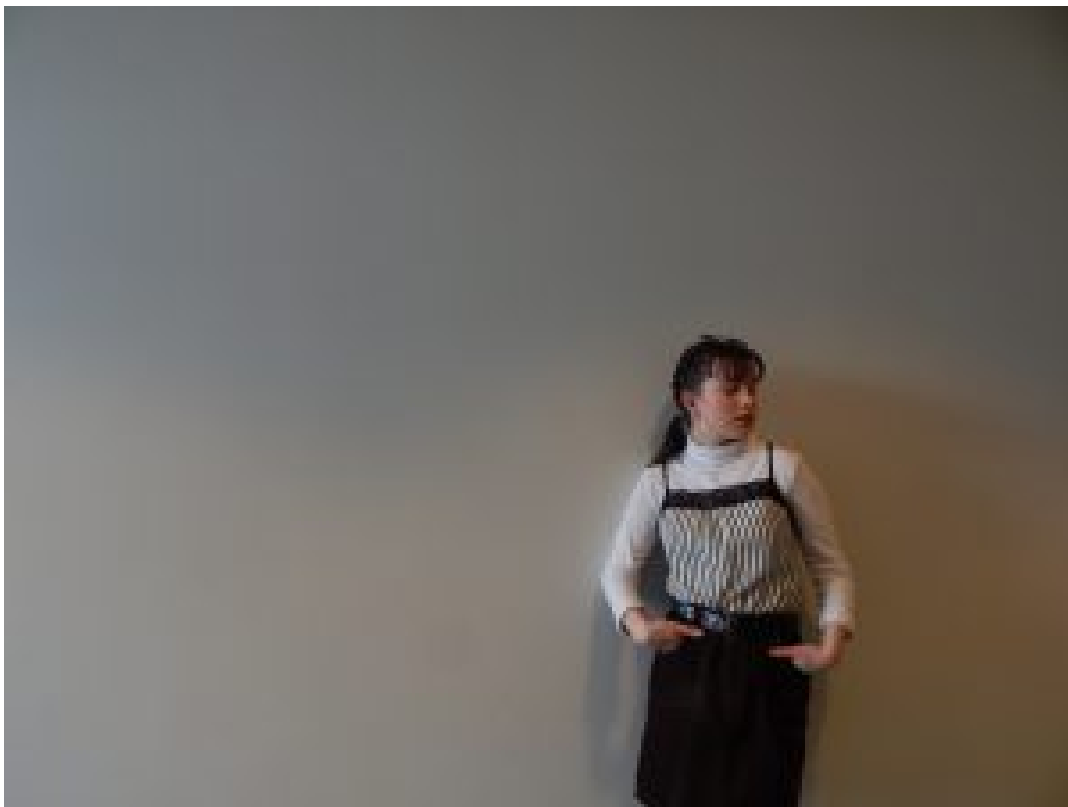
ihmisryhmien identiteettiä: vaatteiden ja asusteiden avulla ilmaistaan arvoja ja persoonallisuutta, joiden taustalla ovat kulttuurilliset tekijät.

Globalisaatio ja teknologisoituminen ovat avartaneet kansojen maailmankuvaa, mikä on puolestaan vapauttanut pukeutumisen. Uuden sukupolven myötä vanhat normit, kuten "vaatimattomuus kaunistaa", on lakaistu maton alle ja tilalle on tullut "vaatteet on aatteet" -ajattelu, joka korostaa perinteisten ihanteiden sijaan omaperäistä ja yksilöllistä tyyliä sekä ryhmään kuuluvuutta.

Mitä nuoret itse ajattelevat tyylistä ja pukeutumisesta? Järki kertoo kolmen kiinnostavan Järvenpään lukion opiskelijan kokemuksia ja mielteitä vaatteiden viidakossa.

Itseilmaisua ja erilaisuutta

17-vuotias April Smith on itsevarma pukeutuja.

Syksyllä Järvenpään lukiossa aloittaneen Aprilin tyyli on sekoitus 80- ja 90-lukujen huumaa ja nykypäivän katutyylä. Retrogurun vaatekaapista löytyy sekä yksinkertaisia poolopaitoja että väljiä ja värikkäitä tuulitakkeja.

"Äiti käytti tosi paljon vaatteita sen omasta nuoruudesta ja siitä se on vähän tullut, tietynlainen tottumus sen aikakauden tyyliin."

Aprilin vinkki: "Pienet

yksityiskohdat, kuten
aurinkolasit, tekevät
tavallisestakin asusta
kiinnostavan ja muodikkaan.”

Vanhat mutta trendikkäät "Vanssit"
sopivat asuun kuin asuun.

Tanssin, erityisesti katutanssin, parissa varttunut April kertoo myös hip hop-kulttuurin vaikuttaneen vaatemakuunsa vahvasti.

Suurimman osan vaatteistaan kirpparikonkari hankkii käytettynä; Nostalgiahenkisille kirpputorit ovatkin oikea aarreaitta.

"Tykkään näyttää, kuinka myös vanhoista vaatteista voi saada kivannäköisiä. Pienikokoisena kirpputoreilta on vaikea löytää mitään sopivaa, joten tuunaan vaatteita: Lyhennän ja kavennan housuja ja paitoja."

Yhtä persoonallisia vaatteita Aprilin päällä ei olisi kuitenkaan nähnyt vielä pari vuotta sitten. Uudet piirit ja vapaampi ilmapiiri lukiossa auttoivat itsevarmuuden ja oman tyylin löytämisessä:

"Yläasteella oli sellainen vaihe, että halusin kuulua massaan,

mutta nyt lukiossa on paljon ihmisiä, jotka uskaltavat ja haluavat olla omaperäisiä, ja olen saanut sen kautta rohkeutta.”

April kannustaa kuoriutumaan simpukasta helmeksi. Omaperäisyyskään ei pure.

”Se, että voi ilmasta itseään, on mun mielestä ehkä tärkeintä tyyliässä. Ei kannata pelätä sitä, mitä muut ajattelevat, vaan olla täysillä oma itsensä.”

Sää päättää vaatteet

Bostonista kotoisin olevan vaihto-oppilaan John Flahertyn pukeutumisetiketin tärkein sääntö on käytännöllisyys.

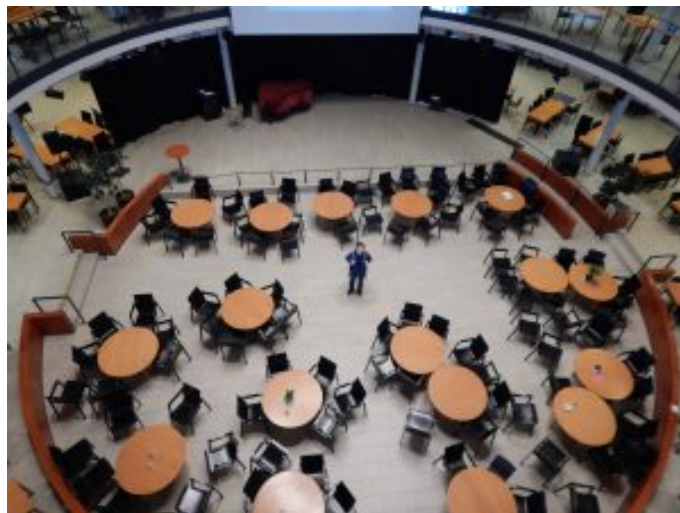
Kulttuurien lähentyminen on kiihtynyt 2000-luvulla, joka näkyy myös pukeutumisessa. Toisaalta tarkkasilmäinen voi huomata yhä eroja: Atlantin toisella puolella pukeudutaan rennommin, raportoi yhdysvaltalainen John.

”Suurin osa ikäisistäni Yhdysvalloissa käyttää lukion tai yliopiston nimellä brändänttyjä college-paitoja tai muita

vaatteita. Suomalaiset nuoret taas pukeutuvat siistimmin, esimerkiksi pojat pitävät enemmän tiukkoja farkkuja.”

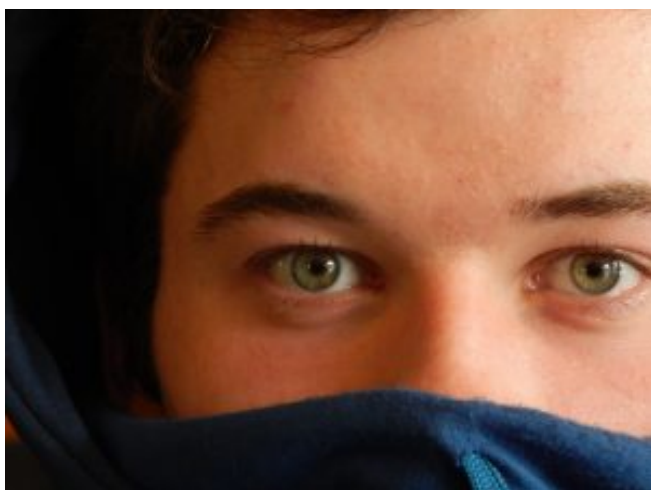
John sijoittaisi itsensä välimaastoon pukeutumiskulttuureja vertaillaessa:

”En usko, että pukeudun minkään vallitsevan tyylin mukaisesti. Joskus laitan päälle vain rennon oloasun ja joskus farkut ja paidan.”

Käytännöllisyys aina ensin.

”Valitsen vaatteet fiiliksellä, mutta eniten vaikuttaa sää ja päivän aktiviteetit.”

”Rakastan kaikkea hupullista.”

Sama pätee myös shoppaillessa. Yksikertainen John suosii kauppvoja, jotka tarjoavat kaiken tarvittavan päästä, varpaisiin matalilla hinnoilla.

"Se säästää aikaa ja rahaa." kertoo John.

Ja ennen kaikkea:

"Vaatteet antavat itsevarmuutta ja pukeudun juuri niin kuin haluan."

Kokeilijasta ekokyyhkyksi

Ensimmäisen vuoden opiskelija Oona Telkki noudattaa vihreää linjaa: Eettisyys etusijalle.

Mekko, mekko ja vain mekko – Ala-asteikäisen Oonan vaatekomerossa oli pitkään ylivoimainen suosikki, jota pidettiin säässä kuin säässä.

"Pienenä pidin aina mekkoa. Jos mekko otettiin pois, ei tullut mitään. Ei käynyt. Pidin sitä jopa ulkohousujenkin

alla.” muistelee Oona.

Vaatteiden uusiokäyttö mietitytti häntä jo taaperona, ja määrätietoisesti mekkotyöstä kasvoikin lukioon mennessä vakaa eettisen muodin kannattaja.

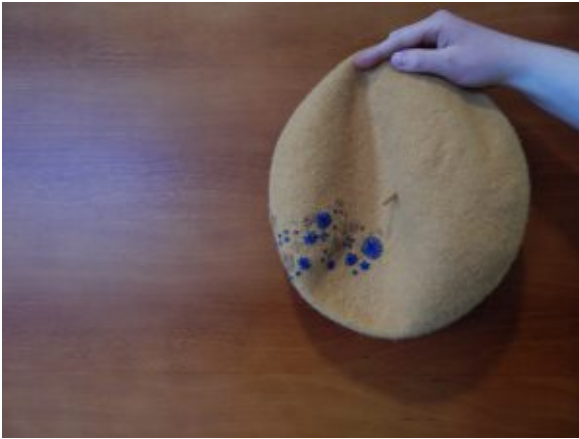
”Olen aina ollut sellainen pieni maailmanparantaja.” kertoo Oona.

Käsitöitä harrastava lukiolainen havahtui pikamuodin todellisuuteen ompelukoneen ääressä.

”Teen itse käsitöitä paljon ja heräsin siihen, miten koko prosessi toimii.”

Kaupoissa lojuvien vaatteiden hinta on osoittautunut petolliseksi niin ympäristölle kuin ihmisillekin. Vaateteollisuutta varjostavat lukuisat ihmisoikeusloukkaukset köyhissä tuotantomaissa, samalla kun länessä ongelmaksi on kehkeytynyt vaatteiden massiivinen ylijäämä.

Baskeri saa uuden ilmeen
omatekemällä
kukkaompeleella.

"Ylipäättänsä kuluttamisen vähentäminen auttaa." kehottaa Oona.

Halpatuotanto nojaa yhä vahvasti länsimaisiin kuluttajiin,
joten muutoksen pitää myös lähteä täältä.

"Noin kaksi vuotta sitten lopetin kokonaan massalle myytävien
vaatteiden ostamisen ja nykyään shoppailen vain eettisesti,
mieluiten vielä suomalaista tuotantoa."

Tyyliä Oonalta ei silti puutu. Tyylimuusa erottuu joukosta
omilla luonnoksillaan, eikä pelkää ottaa riskejä pukeutumisen
suhteen.

Näin uusi Sumppi Dumppi haluaa yhdistää kahvilan ja yhteisöllisen toiminnan

Järvenpään lukion uunituore opiskelijakahvila Sumppi Dumppi on aloittanut menestyksekkäästi. 8.2. avautunut kahvila tarjoaa torstaiamuisin klo 8.45–9.45 ilmaista aamupalaa opiskelijakunnan hallituksen tiloissa.

Torstain ensimmäisellä välitunnilla ahtaassa OPKH:n kopissa riittää tungosta ja tunnelmaa.

”Ilmaista kahvia!” tiivistää yksi opiskelijoista. Tarjolla on myös syötävää, kaikki ilmaiseksi ja koko koulun väkeä varten.

Uusi **Sumppi Dumppi** -kahvila avasi ovensa neljännen jakson alussa erityisopettaja **Irina Heikkilä-Hänninen** ja kuraattori **Katja Takon** aloitteesta. Tarkoituksena oli pystyttää opiskelijoille sekä henkilökunnalle avoin levähdys- ja rupattelupaikka, joka edistäisi yhteisöllistä opiskelijahuoltoa sekä lukion ilmapiiriä.

Ylläpitäjänä toimivan Takon mukaan pieni tila ja henkilökunnan läsnäolo voivat alentaa kynnystä osallistua keskusteluun. Taustalla oli myös huoli opiskelijoiden yksinäisyydestä.

”Ideana oli, että täällä pystyisi kenties tutustumaan helpommin niin, että voisi edes moikata käytävässä”, kertoo kahvilan ylläpitäjänä toimiva Takko haastattelussa.

Kahvilatilan mahdollista laajentamista Takko pitää tarpeellisena, sillä nykyinen on osoittautunut ahtaaksi suhteessa asiakasmäärään.

”Tännehän ei mahdu edes istumaan. Ajatuksena ei ollut, että opiskelijat lähtevät täältä heti syötävää haettuaan.”

Tilan pieneys huonontaa myös yksinäisten asemaa, sillä kynnyks astua täyteen pakattuun kahvilaan on väistämättä suurempi.

Tilaratkaisut ovat näillä näkymin kuitenkin epätodennäköisiä, sillä kahvilatoiminnan kehittäminen saattaa jäädä tulevaisuudessa opiskelijoiden käsiin: Sumppi Dumpin pieni budjetti on koulun varoista, jotka ovat rajalliset.

”Resurssit tulevat jossain vaiheessa vastaan, mutta nyt ainakin neljäs jakso mennään tällä suunnitelmalla”, kommentoi kuraattori.

Palaute opiskelijoilta ja henkilökunnalta on Takon mukaan ollut kaiken kaikkiaan positiivista. Vetonaulana on kiistämättä ilmainen tarjoilu, mutta tunnelmakin on saanut kehuja.

”Täällä saa opettajat olla vähän erilaisissa rooleissa, esimerkiksi viime kerralla oli kuulemma kiinnostava keskustelu salaattinkastikkeista”, toteaa Takko.

Ja ennen kaikkea...

Kuka ei haluaisi ilmaista kahvia synkkinä torstaiamuina?

Järvenpään lukio menestyi kemiakilpailussa

Lotta Oksala, Jere Niemi, Heikki Simojoki ja Marko Soininen edustivat Järvenpään lukiota valtakunnallisessa kemiakilpailussa 2017-2018.

MAOLin eli Matemaattisten Aineiden Opettajien Liiton järjestämä kemiakilpailu oli menestys Järvenpään lukiolle:

Avoimen sarjan voiton nappasi abiturientti Lotta Oksala, kolmen kärkeä hipoen neljänneksi sijoittui Jere Niemi ja perussarjassa ensimmäiselle pallille nousi toisen vuoden opiskelija Heikki Simojoki. Lisäksi kutsun avoimen sarjan loppukilpailuun sai Marko Soininen.

Palkinnoksi menestyksekkästä suorituksestaan Oksala sai 600 euron rahapalkinnon sekä kunniakirjan. Voittopapereilla hänelle myös tarjoutui jatko-opintopaikka.

Kuvat: Noora Eloranta

Kokonaisuudessaan kilpailu koostuu kahdesta osasta: Avoimen sarjan alkukilpailu on nimensä mukaisesti avoin kaikille lukiolaisille, ja loppukilpailuun valitaan tulosten perusteella 20 parasta kilpailijaa. Perussarjaan puolestaan voi osallistua korkeintaan kolme lukion kemian kurssia suorittaneet opiskelijat.

Tämän vuoden kilpailu järjestettiin Helsingin Suomalaisessa Yhteiskoulussa; Perussarja ja avoimen sarjan alkukilpailu pidettiin 3.11.2017 ja loppukilpailu 19.-20.1.2018.

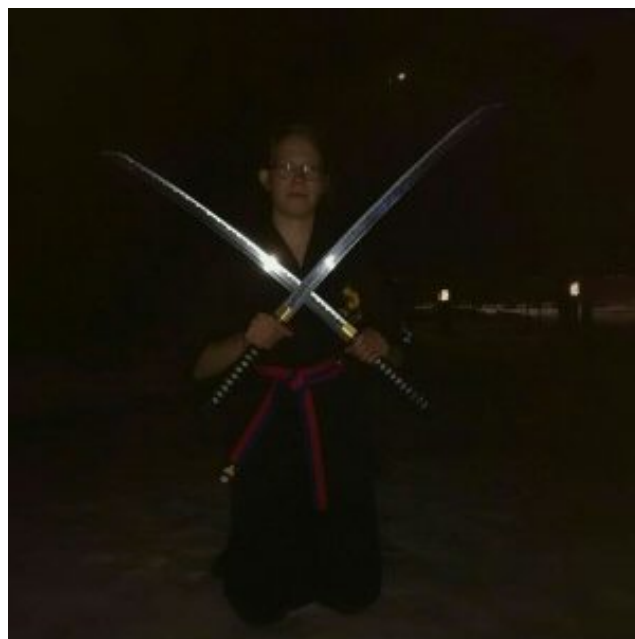
Tässä ovat opiskelijakunnan puheenjohtajaehdokkaat – kaksintaistelu voi alkaa

Vuoden 2018 opiskelijakunnan puheenjohtajistovaalit käydään näillä näkymin kahden ehdokkaan välillä; Hilpi-Maria Lyytikäinen ja Tuomas Härmä istuvat vähintään samassa hallituksessa ensi kaudella, mutta kumpi saa käteensä puheenjohtajan nuijan?

Visio á la Lyytikäinen

Ihmisläheinen ja vastuullinen. Näillä sanoilla puheenjohtajan paikkaa havitteleva Hilpi-Maria Lyytikäinen kuvailee itseään.

Viime syksynä toisen vuotensa Järvenpään lukiossa aloittanut ehdokas on kielien ja yhteiskuntatieteiden ystävä, jonka tulevaisuuden suunnitelmat ovat vielä auki. Yhteiskunnasta kiinnostuneena hän kertoo kallistuvansa liberaaliin arvopohjaan ja kannattavansa ehdottomasti Pekka Haavistoa tulevissa presidentinvaaleissa, vaikkei äänestämään vielä pääsekään.

Vapaa-ajallaan Lyytikäinen on kova harrastamaan: Ehdokkaan arkeen mahtuu sellon soittoa, miekkailua sekä koirien ulkoiluttamista. Puheenjohtajan työn hän kertoo kuitenkin laittavansa etusijalle, ja ehdolle asettautuminen onkin ollut jo pitkään harkinnan alla. "Kiinnostuin puheenjohtajuudesta jo

peruskoulun oppilaskunnassa”, muistelee Lyytikäinen.

Haave puheenjohtajuudesta , kun Lyytikäinen aloitti ensimmäisen lukiovuotensa. Aktiivisena lukiolaisena hän ryhtyi osallistumaan opiskelijakunnanhallituksen projekteihin ja tapahtumien järjestämiseen aktiivisesti, mutta avustajan rooli ei tuntunut täysin riittävältä vaikuttamisen kannalta. Nyt tähtäimessä on päästä opiskelijakunnan ytimeen eli puheenjohtajaksi.

Johtajan penkillä Lyytikäinen asettaisi päätavoitteekseen opiskelijakunnanhallituksen opiskelijäläheisyyden lisäämisen:

”Harva opiskelija tietää, miten opiskelijakunta toimii ja mistä hallitus oikeastaan päättää”, arvioi Lyytikäinen.

Opiskelijakunnanhallituksen imago ja viestintästrategia ovat olleet kehityksen kohteena aikaisemmissakin hallituksissa, mutta yritykset ovat olleet tuloksettomia: Käsitykset opiskelijakunnanhallituksen toiminnasta ovat vaihtelevia, ja kiinnostusta vaikuttamiseen koulutasolla on yhä vähänoloisesti. Lyytikäisen mukaan ongelmaa pitää lähteä korjaamaan viestintää lisäämällä:

”Opiskelijakunnan toiminnasta voisi tehdä opiskelijäläheisempää esimerkiksi lähettämällä Wilma-viestin hallituksen kokouksessa käsitellyistä ja päätetyistä asioista.”

Valttikorttina kokemus

Tuomas Härmä on 19-vuotias järvenpääläinen nuori, jonka elämää täyttävät opiskelu ja aktiivinen yhteiskunnallinen vaikuttaminen.

Taival Järvenpään lukiossa alkoi kolme vuotta sitten ja tämän hetken suunnitelmissa Härmällä on suorittaa opinnot neljään vuoteen. Koulussa hän keskittyy lähinnä fysiikkaan ja englantiin, jotka tukevat hänen haaveitaan urasta ilmailualalla.

Kykyihin on luottamista, jos katsoo nuoren miehen tämänhetkisiä saavutuksia. Kokemusta löytyy niin koulusta kuin sen ulkopuoleltakin: Takana on kausi opiskelijakunnanhallituksessa ja paikka Järvenpään kaupungin nuorisovaltuustossa.

Puheenjohtajuus on käden ulottuvilla jo pidemmän aikaa, mutta ehdokkuutta Härmä kertoo ryhtyneensä harkitsemaan vasta pari päivää ennen ennakoilmoittautumisen päättymistä. "Viime viikolla vasta aloin pohtia", naurahtaa ehdokas.

Aktiivisen osallistumisen avulla Härmä kehuu oppineensa järjestelmällisyyttä ja puhetaitoja. Heikkona puolenaan hän pitää "temperamenttisuuttaan". Kilpailuun Härmä lähtee

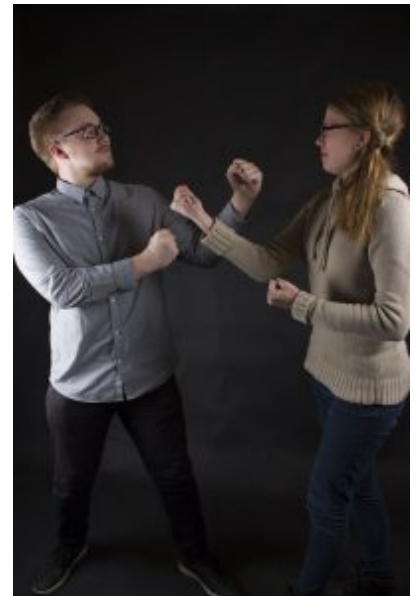
rennolla asenteella, sillä paikka hallituksessa on joka tapauksessa varmaa.

Poliittisella kentällä ehdokas sijoittaisi itsensä keskustan tienoille, vaikka presidentinvaaleissa hän äänestäisikin Sauli Niinistöä enemmistön tapaan.

Puheenjohtajuudesta puhuttaessa Härmä vakuuttaa sitoutuvansa puheenjohtajan paikkaan sataprosenttisesti vedoten vapaa-aikaansa, jota hänellä on omien sanojensa mukaan "paljon".

Kaksintaistelu alkaa areenalla

Ehdokkaat kohtaavat areenalla pidettävässä vaalitentissä.

Äänestäjien kalasteluun kummatkaan ehdokkaat eivät vielä ole ryhtyneet, joten vaaliviisaudet on odotettavasti kuultavilla vasta vaalitentissä, joka pidetään ensi maanantaina 22.1. Se

miten ehdokkaat pystyvät vetoamaan lukiolaisiin areenalla on avain vaalien lopputuloksessa. Voitto voi loppukädessä olla kuin arpapeli, jos asioista ei ole perillä, joten muistakaa pysyä valppaana ja vaikuttaa koulumme tulevaisuuteen.

Presidentinvaalit 2018 ovat Niinistön yksinpeli

Gallupeista päätellen tammikuussa pidettävien Suomen presidentinvaalien voittaja on jo selvillä: **Sauli Niinistö suorastaan loistaa ylivoimaisuudellaan**. Muistuttaako ilmiö naapurimaamme vaaleja, joissa yhden ehdokkaan suosio hukuttaa muut tyystin?

Ennakkosuosikki Niinistöllä on takana onnistunut presidenttikausi, joka on antanut hänelle selvän etumatkan. Kokeneita politiikkoja haastajiksi löytyy, mutta esiintymiset vaalitentteissä ovat olleet kokonaisuudessaan vaisuja, joten toivo vaali-ihmeestä tuntuu haudatulta. Viimeisimmissä mielipidekyselyissä Niinistön kannatuksen on arvioitu nousseen yli 80 prosenttiyksikön eli seuraava presidentti selviää epäilemättä jo ensimmäisellä kierroksella.

Demokratia ei kaipaa ylivoimaisia sankareita, vaan tasaväkistä kilpailua. Tulevista vaaleista on odotettavissa enemmistön murskavoitto, joka sivuuttaa vähemmistöjen mielipiteet täysin. Onko tämä terve merkki demokraattisessa valtiossa?